

Nemzetközi Női Imanap 2026. március 7.

PRÉDIKÁCIÓ

A nő, a hit és az imádság

Írta: Ardis Dick Stenbakken

SZEMINÁRIUM

Imádság Isten nevében

Írta: Ardis Dick Stenbakken

Ezt a prédikációs anyagot
a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának
Női Szolgálatok Osztálya készítette
Címe: 12501 Old Columbia Pike · Silver Spring, Maryland 20904-6600 · USA
women.adventist.org
womensministries@gc.adventist.org

NŐI SZOLGÁLATOK
2026. január 15.

Dear Sisters,

Szeretettel köszöntelek benneteket a Generál Konferencia Női Szolgálatok Osztálya nevében!

A Nemzetközi Női Imanapot az idei esztendőben március 7-én tartjuk. Ezen alkalom anyagát az osztályunk korábbi vezetője, Ardis Stenbakken állította össze. Bizonyosak vagyunk abban, hogy mindazok, akik tanulmányozni fogják és átélik ezt az üzenetet, azok gazdag lelki áldásokban részesülnek.

Az igehirdetés címe: **„A nő, a hit és az imádság”**, középpontjában pedig a szír föníciai asszony Jézushoz intézett könyörgésének megrendítő története áll.

A délutáni szeminárium Isten neveit új megvilágításban tárja elénk, és arra hív bennünket, hogy elgondolkodjunk azon, miként építhetjük be Isten jellemét és tulajdonságait imádságainkba. Az összeállított anyag – beleértve az adott szombatra szánt gyermekeknek szóló történetet is – abban segít bennünket, hogy még mélyebben ismerjük meg Isten jellemét.

Az Imanap alkalmá kivételes lehetőséget kínál arra, hogy barátainkat és egykori gyülekezeti tagjainkat is meghívjuk, és együtt vegyünk részt ezen az áldott programon. Imádkozunk azért, hogy azon a szombaton különleges módon tapasztalhassátok meg Isten áldásait. Legyen veletek az Ő jelenléte, kegyelme és békessége!

Szeretettel:

Galina Steele, D.Min.,
Women's Ministries Director

TARTALOMJEGYZÉK

Tartalomjegyzék	3
Jegyzetek a Szerzőtől	<i>Hiba! A könyvjelző nem létezik.</i>
A Szerzőről	<i>Hiba! A könyvjelző nem létezik.</i>
Bibliai idézetek	<i>Hiba! A könyvjelző nem létezik.</i>
Az Istentisztelet rendje.....	<i>Hiba! A könyvjelző nem létezik.</i>
Gyermektörténet	<i>Hiba! A könyvjelző nem létezik.</i>
Prédikáció	<i>Hiba! A könyvjelző nem létezik.</i>
Szeminárium	14
Segédanyag.....	17

Jegyzetek a Szerzőtől

Próbáld meg a történetet, az igehirdetést és a szemináriumot a saját stílusodra szabni! Használhatsz helyi kifejezéseket és példákat is, ha illik hozzá—így sokkal életszerűbb és könnyebben átadható lesz a hallgatóságnak.

Ugyanakkor ismerkedj meg alaposan az anyaggal, hogy ne csak felolvashasd! Az igehirdetés kb. 20 perces, ami lehetővé teszi, hogy a fordítás könnyen beilleszthető legyen. ...

A gyerekeknek szóló történet rövid, kb. 4 perces, így itt is érdemes saját stílusodat és egyszerű, érthető példákat használni.

A Szerzőről

Ardis Dick Stenbakken

Amikor Ardis 2004-ben nyugdíjba vonult a Női Szolgálatok igazgatói posztjáról, férjével, Richarddal Coloradóba költöztek. Bár fizikailag távol került, szíve továbbra is a Női Szolgálatok elmékedéseikhez kötődött, és egy ideig még otthonából, a Sziklás-hegység közeléből szerkesztette az anyagokat.

Ardis 1994-ben csatlakozott a Női Szolgálatokhoz, ahol az írástudási és ösztöndíj-programokat irányította. 1995-ben az Adventista Nő Éve koordinátora volt, majd röviddel ezután, amikor a Női Szolgálatok hivatalos részlegként jött létre az Utrechiben megrendezett Generál Konferencia során, kinevezték helyettes igazgatónak. 1997 októberében pedig a Női Szolgálatok igazgatójává választották.

2002-ben az Andrews Egyetem (USA) Ardist a „Száz kiemelkedő nő a században” egyikének ismerte el. Férje, Richard Stenbakken nyugalmazott lelkész, aki közel 24 éven át szolgált tábori lelkészeként, majd 1994. és 2004. között a Hetednapos Adventista Egyház lelkési szolgálatát irányította.

Két felnőtt gyermekük van, mindketten házasság és négy csodálatos unokájuk: két fiú és két leány.

A Stenbakken házaspár lelkesen ír, publikál és a bibliai alakok megjelenítésének előadásait is kedvelik. A lovelandi Champion Akadémián vezetik a „New Reflections” dráma csoportot. Ardis aktív a helyi gyülekezetében is: több évig teljes munkaidőben kommunikációs igazgatóként is szolgált a Champion Adventista Gyülekezetben.

A bibliai idézetek

A bibliai idézetek: a Magyar Bibliatársulat megbízásából a Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, Budapest, 2014. Biblia (RÚF, 2014).

Az istentisztelet rendje

Javasolt istentiszteleti rend

Istentiszteletre hívás

Kezdő imádság

Bibliaolvasás

Zsidókhoz írt levél 4:14–16

Mivel tehát nagy főpapunk van, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Isten Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz. Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísért szenvedett mindenben, de nem vétkezett. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.

Ének: 300

Hitünk énekei

Ó! mily hű barátunk Jézus...

Lelkészi imádság

Gyermektörténet

“Az Úr neve”

Adománygyűjtés

Különleges zene és ének

Prédikáció

Ének: 205

Hitünk énekei

Én csak Jézus lábnyomában járok

Befejező imádság

—vége—

AZ ÚR NEVE

Írta: Ardis Dick Stenbakken

Képzeld el, hogy egy pásztort nézel a mezőn. Van ott néhány fűcsomó, talán egy rakás kő, és egy egész nyáj birka, akik mindenütt próbálnak valamit legelni. A pásztornak folyamatosan ügyelnie kell, hogy a birkák ne tévedjenek el túl messzire. Eleinte ez talán izgalmasnak tűnhet – a birkák nyüzsögnek, legelésznek, néha futkároznak –, de képzeld el, hogy egész nap ott állsz, figyeled őket, nap mint nap, héten át, hónapokon át, éven át... akár 40 éven keresztül! Pontosan ezt élte át Mózes.

Mózes talán sokszor elgondolkodott: vajon Isten elhagyta őt? Úgy érezhette, hogy már régóta végzi Isten munkáját, amikor az izraelita rabszolgákat kellett megszabadítani, mégis évtizedek teltek el, és semmi nagy változás nem történt.

Aztán egy nap, miközben a szokásos, monoton, egyhangú munkáját végezte a mezőn, észrevett valami rendkívülit, ami megtörte az unalmat. Egy pillanatra megállt, mert úgy tűnt, mintha tűz lobogna a bokorban. „Hogyan lehetséges ez?” – gondolta. Újra megnézte, és látta, hogy valóban egy bokor ég, de valami egészen furcsa: a bokor nem égett el. Nem volt villámlás, sem más ok, így Mózes értetlenül állt a látvány előtt.

„Ez furcsa!” – gondolta magában. – „Odamegyek, és megnézem ezt a nagy csodát: miért nem ég el a csipkebokor?” (2Mózes 3:3).

Amint közelebb lépett a lángoló, de el nem égő csipkebokorhoz, hallotta, hogy valaki szólítja a nevén. A hang mély és tiszteletteljes volt, tele szeretettel és hatalommal.

Amikor az Úr látta, hogy Mózes közeledik, megszólította a nevén a bokorból, és Mózes így felelt: „...Itt vagyok!”

Isten ekkor ezt mondta: „Ne jöjj közelebb! Oldd le sarudat a lábadról, mert szent föld az a hely, ahol állsz! Majd ezt mondta: Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene, és Jákób Istene. Ekkor Mózes eltakarta az arcát, mert félt rátekinteni az Istenre” (2Mózes 3:4-6).

Ez volt az a pillanat, amikor Isten szólt Mózeshez és elmondta neki, hogy azt szeretné, menjen el a fáraóhoz, és kérje meg, adja vissza a rabszolgák szabadságát. Mózes hozzászokott már ahhoz, hogy a birkákat figyelje a mezőn, de ez most egészen más volt – egy nagy, új feladat, ami teljesen új kihívás elé állította.

Mózes és Isten beszélgettek egy ideig, majd Mózes így szólt: „Ha majd elmegyek Izráel fiaihoz, és azt mondom nekik: atyáitok Istene küldött engem hozzátok, és ők megkérdezik tőle, hogy mi a neve, akkor mit mondjak nekik?” (2Mózes 3:13). Tudod, a nevek akkoriban nagyon, de nagyon fontosak voltak. Egy név nem csupán arra szolgált, hogy odaszólhass valakinek. Nem csak annyit jelentett, hogy „gyere ide”! Egy név mindent elárult rólad: ki vagy valójában, milyennek ismernek az emberek, milyen a jelleged. Egy név üzenetet hordozott a világnak rólad.

„Isten ezt felelte Mózesnek: ... A 'Vagyok' küldött engem hozzátok.” VAGYOK. Furcsa név, ugye? De ez a név rengeteg mindent elárul Istenről:

- Mindig ott volt.
- Most is ott van.
- A jövőben is ott lesz.
- Az „ÉN VAGYOK” mindig éppen most van, itt van velünk, ebben a pillanatban, pontosan most.

Jézus sokszor használta ezt a nevet, mert Ő mindig létezett. El tudjátok ezt képzelni? Hogyan működik ez? *(Egy kis szünet, hogy a gyerekek elgondolkodhassanak rajta.)* És ott volt éppen akkor, abban a pillanatban, amikor ezt Mózesnek mondta.

Még ennél is több, miután meghalt a kereszten, feltámadt és visszament a mennybe, még most is Ő az „ÉN VAGYOK”.

Egyszer Jézus azt mondta: „...*Én vagyok az élet kenyere...*” (János 6:35).

Képzeld el, hogy van egy különleges kenyér, ami soha nem romlik meg, nem lesz száraz vagy avas.

Mindig friss és finom marad. Amikor megeszed, mindig részesülsz belőle. Ugyanez van Jézussal is, az „ÉN VAGYOK” kifejezéssel.

Az „ÉN VAGYOK” ott volt Mózes mellett a kis gyékénykosárban a folyón. Az „ÉN VAGYOK” ott volt Mózes mellett, amikor figyelte a birkákat. Ott volt vele, mellette, amikor még 40 éven át vezette az embereket, hogy eljussanak az Ígéret Földjére. Ott volt Mózes mellett, amikor a Megdicsőülés Hegyén Jézussal beszélgetett. Most is Mózes mellett van a mennyben. És Ő, az „ÉN VAGYOK”, mindig, mindörökké veled lesz!

A szemináriumi alkalmon mélyebben elmerülünk az „ÉN VAGYOK” kifejezés és Isten más neveinek jelentésében, és abban is, hogy ezek a nevek mit árulnak el rólunk és Istenről, amikor hozzá imádkozunk. Most elmehettek a szüleitekkel vagy más felnőttekkel leülni a helyetekre, és kérlek, ti is figyelmesen meghallgathatjátok az igehirdetést, hogy meglássátok, mit tanulhattok belőle, rendben?

—vége a gyermektörténetnek—

A nő, a hit és az imádság

Írta: Ardis Stenbakken

Mivel tehát nagy főpapunk van, aki áthatolt az egeken, Jézus, az Isten Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz. Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísért szenvedett mindenben, de nem vétkezett. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.

—Zsidók 4:14–16

Képzeljétek el, és gondoljátok el, amint egy csoport férfi gyalogol a poros úton. Meleg van. Fáradtak. A Mester megy elöl, és a férfiak lassan, nehézkesen követik Őt.

Az egyikük fáradtan megszólal: „Hová gondoljátok, hogy megyünk?”

Egy másik válaszol: „Nem tudom, de azt tudom, hogy már messze elhagytuk Galileát.”

„Tehát most pogány földön járunk!” – teszi hozzá egy harmadik.

Ekkor egy negyedik szólal meg: „Hallottam, hogy a Mester el akart vonulni egy kicsit, hogy taníthasson minket. Sok kérdésem van, amelyeket szeretnék feltenni neki.”

Egy másik pedig így szól: „Olyan sok a tömeg körülötte, és annyi farizeus hívja és kísérti Őt. Alig kapunk levegőt, nemhogy kérdezhessünk valamit.”

Így indult a tanítványok és Jézus csoportja észak felé, Tírusz és Szidón felé. Ha kinyitjátok a Bibliátokat Márk 7. fejezet, 24. versénél, ezt olvassátok: Jézus „Onnan elindulva elment Tírusz vidékére...” Ha megnézik a térképet, láthatjátok, hogy Kapernaumtól Tíruszig körülbelül 50 kilométer volt – gyalog!

Ahogy tovább olvasunk, megtudjuk: „Bement egy házba, és nem akarta, bárki is tudjon róla. De nem maradhatott titokban...” (24. vers). Szegény Jézus! Azért ment oda, hogy megpihenjen, és talán azért, hogy taníthassa tanítványait. De természetesen tudta, hogy ez szinte mindig lehetetlen.

Nyugalom nélkül. Nem tudjuk pontosan, mennyi idő telt el, amíg megérkeztek a föníciai városba, és egy asszony odalépett Jézushoz. Több probléma is felvetődik ezzel kapcsolatban. Először is, Máté 15-ben azt mondja, hogy a nő kánaáni volt – tehát pogány! (22. vers). Valaki, „akivel a zsidók nem akartak érintkezni. Márk pedig hozzáteszi, hogy görög volt, „szír föníciai származású” (7:26). Másodszor, egy nőnek nem illett egy férfihez közelednie a férjén kívül.

De ez az asszony küldetéssel jött, szüksége volt valamire, és semmi sem állhatott útjába, hogy megkapja azt, amire vágyott. Odament Jézushoz, meghajolt előtte, és elmondta neki a kérését, imádságát; azt kérte, hogy „...űzze ki az ördögöt a leányából. Máté 15:22-ben így kiáltott: „Uram, Dávid fia! Könyörülj rajtam! Leányomat kegyetlenül gyötri a gonosz lélek!” Ez a kijelentés azt is mutatja, hogy felismerte Jézust Messiásként! Felismerte Őt, mint az igaz Királyt, Dávid Fiát! Valóban az Ő Ura és Mestere.

Micsoda bátorság! Nem engedte, hogy a hite némaságban maradjon. Tudjuk, hogy folyamatosan kérte Jézust, mert a tanítványok azt mondták, zavarja őket, és kérték Jézust, hogy küldje el.

Irgalmasságot kért Jézustól, nem azt, hogy vajon képes-e rá. A hite rendíthetetlen volt abban, hogy Jézus ezt meg tudja tenni. Aztán elmondta neki a problémáját: „Leányomat kegyetlenül gyötri a gonosz lélek.” Nem mondta meg Jézusnak, hogyan kell megoldani ezt a problémát.

Milyen gyakran fordulunk mi is az Úrhoz a megoldással a kezünkben, ahelyett, hogy csak kérnénk, hogy Ő cselekedjen az akaratának megfelelően!

Mit próbált meg az asszony, mielőtt Jézushoz ment volna? Nem tudjuk; de úgy tűnik, más istenei vagy megoldásai nem segítettek rajta. Hallott Jézusról és gyógyító hatalmáról, és az első lehetőséget megragadva oda ment hozzá. Mi vajon az első lehetőségnél fordulunk Jézushoz, vagy csak végső menedékként? Talán ez is oka annak, hogy sokszor nyugtalanságot érzünk imádság közben – mert rossz helyen keresünk megoldást.

Talán az asszony is úgy érezhette, hogy rossz helyen keres megoldást, mert amikor Jézushoz ment, először nem kapott választ. Máté így írja: „Jézus azonban nem válaszolt neki egy szót sem” (15:23). Érezték már úgy, hogy Isten nem hallgat meg, mintha figyelmen kívül hagyna benneteket? Néha nehéz megtartani a hitet, amikor úgy érezzük, imádságaink nem jutnak el Őhöz. De éppen ilyenkor kell, hogy hitünk tovább vezessen minket.

A hit igazán csak akkor hit, amikor már nincs más, amibe kapaszkodhatunk – amikor a hit az egyetlen biztos pont az életünkben. Ismétlem: a hit csak akkor hit, ha minden mástól függetlenül rá tudunk támaszkodni.

Zsidókhöz írt levél 11:1 így szól: „A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom”, amire alapozzuk bizalmunkat Istenben, ne az áldások jelenlétére vagy hiányára, ne a csodákra, ne az emberekre, dolgokra vagy tervekre, amelyektől várjuk a problémák megoldását.

Bizalmunkat, hitünket Őbenne alapozzuk meg, mert Ő szent, kegyelmes, igazságos és jó! Tőle kell, hogy fakadjon a hitünk és a bizalmunk.

Továbbá így szól Zsidókhöz írt levél 12:1–2: „Ezért tehát mi is, akiket a bizonyágtevőknek ekkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedeő terhet és a bennünket megkörményező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázattal nem törődve – vállalta a keresztet, és Isten trónjának a jobbára ült.”

Egy zsidó fogoly a második világháború idején a kölni koncentrációs tábor egyik pincefalára ezt írta:

Hiszek a napban,
még ha éppen elbújt is a felhők mögé.
Hiszek a szeretetben,
még ha nincs is senki, aki viszonzná.
Hiszek Istenben,
még ha Ő némán hallgat is.

Mert a hit nem attól él, amit látunk, hanem attól, hogy még a sötétségben is képesek vagyunk bízni.

És ez a kánaáni asszony nem engedte, hogy Isten némasága megingassa a hitét. A hit volt az egyetlen kapaszkodója, amihez ragaszkodott.

A tanítványok ekkor közbeszóltak: „...Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik...” (vö. Máté 15:23). Nem érdemes rá? Mit jelent ilyenkor a visszautasítás?

A tanítványok apró kényelmetlenség miatt aggódtak, miközben valaki igazán a segítségre szorult. Nem cselekszünk-e mi is hasonlóképpen? Hogyan reagálunk, ha úgy érezzük, elutasítanak bennünket? Talán az egyik gyülekezeti vezető? Egy családtag? Vagy maga Isten?

A 24. versben Jézus válaszol: „Én, nem küldettem máshoz, csak Izráel házának elveszett juhaihoz.” (Megjegyzés: a lelkész ezt alkalmazhatja a helyi közösségére.) Ez olyan lenne, mintha azt mondaná:

- „Csak a keresztényekhez küldtek, nem a muzulmánokhoz.”
- „Csak a fehér emberekhez küldtek, nem a színesbőrűekhez.”
- „Csak a gazdagokhoz küldtek, nem a szegényekhez.”

- „Csak a magas iskolai végzettségűekhez küldtek, nem a többiekhez.”
Ez pedig annyira nem hasonlít Jézusra!

Az asszony újra elutasítást szenvedett el, ezúttal a kirekesztés által, előtte viszont méltatlanság miatt. Gyakran az embereket a külsőségek vagy valamilyen mesterséges mérce alapján ítéljük meg: a megjelenésük, a bankszámlájuk, a származásuk, a tehetségük vagy bármi más szerint. Úgy tekintünk rájuk, hogy nem érdemesek arra, hogy Krisztushoz jöjjenek. Úgy viselkedünk, mintha az Egyházhoz csak bizonyos emberek tartoznának.

Ám a hite nem hagyta némaságba fulladni magát. Ez az idézet segít megérteni, mi zajlott le, és mit tett Jézus:

„Azáltal, hogy az ő bánatát szolgálta, élő példát nyújthatott a leckéről, amit tanítani akart... Azok a [zsidó] emberek, akiknek minden lehetőségük megadatott, hogy megértsék az igazságot, nem ismerték a körülöttük élők szükségleteit. Nem tettek erőfeszítést a sötétben élő lelkek megsegítésére. A zsidó büszkeség által emelt elválasztó fal még a tanítványokat is elzárta a pogány világ iránti együttérzéstől. Ám ezeket a gátakat le kellett dönteni.”¹ És mindez egy asszony által!

El tudjuk képzelni, hogy Jézus Galileából elindult, csak hogy azért, hogy találkozzon ezzel az egyetlen asszonnyal? Ő becsülte ezt az asszonyt. Értékelte a lányát. Értékelte a kérését, az imáját, és készséges szívvel válaszolt. A Szentírás azt mondja, hogy Jézus Tíruszban nem tett mást: nem hajtott végre más csodát, nem tanított mást, és semmilyen egyéb cselekedetet sem végzett ott.

Vajon tanította a tanítványokat? Nem tudjuk, de azt igen, hogy röviddel ezután tovább indult Szidón felé, majd vissza Galileába tanítványaival. Mindezt az utat csak azért, hogy találkozzon ezzel az egyetlen asszonnyal! Jézus önmagát helyezte az asszony útjába. Mennyivel inkább kész arra, hogy találkozzon velünk, mindannyiunkkal! Ezt soha ne feledjük!

A hit még mindig kiált: „Uram, segíts rajtam!” (Máté 15:25). Ő nem mondta: „Segíts, mert hűséges voltam az imádságban”, vagy a tízedfizetésben, a keresztségben. Nem mondta: „Segíts, mert sok jót tettem.” Nem mondta: „Segíts, mert a gyermekem ártatlan, és ez igazságtalan.” Felismerte, hogy lánya segítségre szorul, és hitt abban, hogy Jézus tudja a megoldást a problémájára. A hit soha nem adja fel.

A 26. versben Jézus így szólt: „Nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak.” Mintha azt mondaná: „Nem igazságos, hogy az irgalom és üdvösség kenyere, amit a zsidóknak (Gyermekeimnek) szántam, a kutyák (ti pogányok) elé kerüljön.”

Úgy tűnt, mintha Jézus az asszonyt „kutyának” nevezte volna! Méltatlannak – ismét ez a szó. A zsidók úgy érezték, hogy csak ők érdemesek az üdvösségre. Mi is viselkedünk néha így másokkal? Milyen láthatatlan falakat építünk az Egyházunkban, hogy távol tartsunk másokat? Vajon a származás, a bőrszín, a nem, az életkor, a gazdagság, a végzettség vagy akár az egészségi állapot alapján ítélünk másokat?

A világ sok helyén a kutyákat rosszul kezelik, tisztátalannak tekintik, és minden falatért koldulniuk kell. Másutt pedig gyermekként bánnak velük, kényeztetik őket. A történet görög kifejezése egy kisméretű házikedvenc kutyát jelöl, amely a vacsora morzsáit kapja a padlón. Akár jó, akár rossznak találta az asszony a kutyákat, készen állt elfogadni mindazt, amit Jézus neki kínált.

Sokan nehezen értik ezt a történetet. Jézus talán durvának, keménynek tűnik benne. Valójában azonban úgy kezelt egy asszonyt, ahogyan a zsidók tették volna. Tudta, mi lesz a végkifejlet, és hogy az asszony győzedelmeskedni fog. És szerette volna, hogy ez a történet tanulság legyen.

Jézus számunkra is értékes tanulságot hordoz: a kitarító imádságot, a hit erejét, és azt, hogy miként bánjunk másokkal, miközben magunk is irgalmat kérünk. Vigyáznunk kell tehát, hogyan reagálunk, és milyen szívvel fordulunk a körülöttünk élők felé.

¹ Ellen G. White, *Daughters of God* (Hagerstown, MD: Review and Herald®, 1998), 65.

„Krisztus nem azonnal felelt az asszony kérésére. Ezt a megvetett nép képviselőjét úgy fogadta, ahogyan a zsidók tették volna. Ezzel azt szerette volna, hogy tanítványai lássák, milyen hideg és könyörtelen módon bánnának ilyen esetben a zsidók”²

Micsoda mély és tanulságos lecke! Mennyire feltűnő és tanulságos, amikor mások cselekedeteit figyeljük!

A hit soha nem adja fel. A 27. vers szerint ő kitartott. Nem hagyta figyelmen kívül a kutyákról szóló kijelentést, hanem elfogadta azt. „Igen, Uram – mondta –, még a kutyák is esznek a gazdájuk asztaláról hulló morzsákból.” Egyértelművé tette, hogy Isten irgalmára támaszkodik, nem saját érdemeire. Megmaradt az úton.

Látjuk tehát, hogy a hit egyetértést jelent Isten Szavával, és ezzel kizárja a kételkedést. Igen, a gyermekeket kell először etetni, de még a kicsi kutyák is kapnak morzsát. „Talán nem tarthatlak Téged Atyámnak, de Uramnak igen. Add meg nekem az irgalom morzsáit, amire vágyom.” – mondhatjuk.

Még Jézus morzsái is elégségesek minden szükségünkre. Gondolj csak bele! Az ÖRÖKKÉVALÓ, az egész univerzum mindenható Urához közeledünk. Neki semmi sem lehetetlen, semmi. Csak hinni kell, és kérni. A szemináriumon arról fogunk beszélni, hogyan imádkozhatunk Isten nevein keresztül, beleértve az ÖRÖKKÉVALÓT is, akit a gyermektörténetben említünk.

Ennek a nőnek olyan hite volt, olyan Istenre irányuló figyelme, hogy nem látta a rosszat, a sebeket. Csak kapaszkodott a hitébe! Max Lucado, New York Times-bestseller, a keresztény irodalom szerzője a „Biblia tíz nője” című tanulmányi útmutatóban így ír: „A legtöbb kommentátor szerint [Jézus talán próbára tette őt]. Talán azt várja, hogy lássa, mennyire komoly a kérésében...”

Másként látom ezt. Úgy hiszem, ő csodálattal tekintett reá. Szíve megvidámodott, amikor ilyen bátor és eleven hitet talált. Jólesett neki, hogy végre valaki olyasmit kért tőle, amiért eljött e világra: hogy nagy ajándékokat adjon a méltatlan gyermekeknek.³

Gondolkodjunk el ezen! Vajon merjük-e valaha is arra indítani Istent, hogy megadja nekünk mindazt, amit már megígért? Merünk-e úgy elé járulni, mint valóban rászoruló emberek, akik számítanak arra, hogy Ő válaszolni fog?

Végül a 28. versben Jézus megszólalt: „Asszony, nagy a te hited! Legyen úgy, amint kívánod” (Mt 15,28). Az igaz hit győzedelmeskedik! Szinte úgy tűnik, mintha a dicsőség Ura „megadta volna magát” egy asszony hitének és imádságának győzedelmes karjai előtt.

Ezt a kifejezést Jézus mindössze két alkalommal használta, amikor segítségért mondott imákra válaszolt. Sokan kértek tőle jeleket és csodákat. Ám ennek az idegen asszonynak így szólt: „Asszony, nagy a te hited! Legyen úgy, amint kívánod.” Csak egyetlen másik eset volt ehhez hasonló: a századosé, egy másik pogány emberé. Ezt a történetet Máté evangéliumában (8:5-10) és Lukácsnál (7,9) találjuk meg. Máté evangéliuma így írja le:

Amikor Jézus Kapernaumba érkezett, odament hozzá egy százados, és kérte őt:

Uram, a szolgám bénán fekszik otthon, és szörnyű kínjai vannak.

Ő így szólt hozzá: Elmegyek, és meggyógyítom.

De a százados ezt felelte: Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgám.

Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, nekem is vannak alárendelt katonáim.

*És ha azt mondom az egyiknek: **Menj el!** – akkor elmegy, és a másiknak: **Gyere ide!** – akkor idejön, vagy ha szólok a szolgámnak: **Tedd meg ezt!** – akkor megteszi.*

² Ellen G. White, *Desire of Ages* (Mountain View, CA: Pacific Press®, 1898), 400.

³ Max Lucado With Jenna Lucado Bishop, *Ten Women of the Bible: One by One They Changed the World* (Grand Rapids, MI: HarperChristian Resources, 2024), 149.

Amikor Jézus ezt hallotta, elcsodálkozott, és így szólt az őt követőkhöz:

Bizony mondom nektek, senkiben sem találtam ilyen nagy hitet Izráelben.

... A századosnak pedig ezt mondta Jézus:

Menj el, és legyen a te hited szerint.

És meggyógyult a szolgáló még abban az órában. (Mt 8:5-11,13).

Lukács evangéliumának elbeszélésében a zsidó vezetők azért kérik Jézust, hogy gyógyítsa meg a százados szolgáját, mert szerintük a százados méltó erre (lásd Lk 7:3-4). Ám Jézus nem azért gyógyította meg a szolgát, mert a százados méltó volt rá, hanem a hite miatt. Ez a százados megértette a tekintély elvét és megértette Jézus mennyei hatalmát is; mégis Jézus világosan kimondja, hogy a gyógyulást a hite tette lehetővé.

Jézus azt is mondja, hogy sokan, ehhez a tíruszi kánaáni asszonyhoz hasonlóan, napkeletről és napnyugatról érkeznek majd, és az erős hitük miatt Isten országában elfoglalhatják a helyüket; az imádságaik miatt; és azért, mert hiszik azt, hogy Jézus törődik velük, meghallja őket, és válaszol nekik (lásd Mt 8:11).

Több tanulsága is van ennek a történetnek számunkra. Az első – magától értetődően – a hit: az a hit, amely végigkíséri az asszony kérését és válaszait. Az a hit, amely akkor is kapaszkodik Istenben, amikor nincs azonnali felelet számára.

A második tanulság az állhatatosság. Semmi sem tudta eltéríteni őt: sem a tanítványok, sem a hallgatás, sem az, amit akár sértő elutasításnak is vehetett volna. Nem a kultúra, nem a körülötte állók. Küldetése volt, és nem engedte, hogy bármi is útját állja a segélykérő imádságának.

Még a hallgatás sem szabad, hogy megállítson bennünket abban, hogy önmagunkért vagy másokért kérjünk – mert Isten hall bennünket és Ő törődik velünk.

Max Lucado így írja: „Jézus soha nem utasított vissza a közbenjáró imádságot. Soha! Péter beteg anyósáért is könyörgött. A százados beteg szolgájáért szintén. Jairus beteg leányáért is. És egy kánaáni asszony megszállott leányáért. Napkeltétől napnyugtáig egyik kérés követte a másikat.”⁴

És amikor az emberek az Ő irgalmát keresték, Jézus soha nem küldött el senkit sem. Az egyik példa követi a másikat és úgy tárul eléink az evangéliumokban.

A harmadik tanulság a tanítványoknak – és nekünk – szól. Amikor másokért mondunk el egy imádságot, lehet hitünk és kitartásunk benne. De valóban hisszük-e azt, hogy Isten, Jézus törődik velünk? Egyáltalán úgy élünk-e, mintha valóban törődnének az emberekkel?

Két bibliai történetben is elhangzik ez a kérdés: vajon Jézus törődik-e velünk? Az egyik a vihar története a Galileai-tengeren. A vihar közepette a tanítványok felébresztették Jézust, és így szóltak: „Mester, nem törödsz azzal, hogy elveszünk?” (Mk 4:38).

Mindannyian ismerjük a másik történetet is, amikor Jézus Mária és Márta házában járt. Mária Jézus lábainál ült és hallgatta őt, Márta pedig feszülten igyekezett ellátni legalább tizenhárom férfit. Ekkor így szólt Jézushoz: „Uram, nem törödsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a munkában? Mondd hát neki, hogy segítsen! (Lk 10:40).

Jézus mindig törődik velünk. Mindig figyel. De néha arra hív, hogy legyen nagyobb a hitünk: hogy a vihar nem győz le bennünket – vagy hogy van valami jobb, például az, hogy Máriával együtt az Ő lábainál üljünk.

A kánaáni asszony, ez a pogány származású, aki Szíria-Föníciában született, a görög nő megmutatja nekünk, hogyan kell imádkozni, miként kell irgalomért könyörögni: nem megmondva Istennek, mit válaszoljon, hanem irgalmat kérve, és a hitben kitartva. Az ő imádsága olyan hitből fakadt, amely nem volt hajlandó elhallgatni, hanem újra és újra felkiáltott: „Könyörülj!” Olyan hit volt ez, amely az akadályok

⁴ Max Lucado, *Before Amen: The Power of a Simple Prayer* (Nashville, TN: Thomas Nelson, 2014), 70, 71.

ellenére sem adta fel. Olyan hit, amely nem saját igazságára hivatkozott, hanem Jézushoz és az Ő igazságához ragaszkodott.

Ez az a hit, amely győzedelmeskedik.

FELHÍVÁS

Ma ezzel az ígérettel szeretném lezárni az üzenetemet: „Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalmat nyerjünk, és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk.” (Zsidókhöz írt levél 4:16). Mi a te válaszod erre a történetre és erre az ígéretre?

ZÁRÓ IMÁDSÁG

—VÉGE A PRÉDIKÁCIÓNAK—

Imádkozás Isten neveivel

Írta: Ardis Dick Stenbakken

NÉHÁNY MEGJEGYZÉS AZ ELŐADÓHOZ:

- Ha lehetséges, minden résztvevő kapjon egy kis jegyzetfüzetet vagy papírt és ceruzát, hogy feljegyezhesse gondolatait és az imádságos elmélkedések során kapott gondolatokat.
- A csoportos megbeszélések során, ha férfiak is jelen vannak, ne hagyjuk őket ki, de tegyük külön csoportba, a nőktől elkülönítve. Sok nő nem tud szabadon megszólalni, ha férfi is van a közelükben.
- A csoportos foglalkozásoknál ügyeljünk az időre. Ne engedjük, hogy a szeminárium másfél óránál tovább tartson! Hagyjunk bennük vágyat a folytatásra, ne fáradtságot!

Az Igehirdetésben megemlítettük, hogy a kánaáni asszony jelentős neveket használt, amikor Jézushoz szólt: „Uram, Dávid fia” (Mt 15:22). A gyermekeknek szóló történetben pedig láttuk, hogy Isten adott Mózesnek egy nevet magáról, amelyet Mózesnek használnia kellett, hogy Izráel rabszolga gyermekei tudják, ki Ő valójában.

Az értékes bibliai tanulmány egyik fontos része az, amikor a személyek és helyek neveinek jelentését kutatjuk. Ez sokkal mélyebb értelmet ad a történeteknek. Például Ruth könyvében, az első fejezet első versében azt olvassuk, hogy éhínség volt Betlehemben. A Betlehem név jelentése: „A Kenyér Háza”, így a szerző azonnal finom iróniával jelzi, hogy a Kenyér Háza most éppen kenyér nélkül van.

Ám ennél is többről van szó: amikor Isten „nevére” hivatkozik vagy azt írja a Szentírás, az nem csupán azt jelenti, hogy melyik személyről van szó. A „név” Isten **jellemét, igazságosságát, tulajdonságait, lényegét, voltát** jelenti. Figyeljünk meg néhány igehelyet!

(Az előadóhoz: Érdemes megkérni a csoport különböző nőtagjait, hogy álljanak fel, és hangosan olvassák fel ezeket a szövegeket. Kinyomtathatjuk a bibliaverseket és kioszthatjuk nekik.)

„Legyen áldott Isten neve örökkön-örökké; övé a bölcsesség és a hatalom!” (Dániel 2:20).

„...hadd végezzen szolgálatot Istenének, az Úrnak nevében éppúgy, mint többi lévita testvére, akik az Úr színe előtt állnak” (5Mózes 18:7).

„Dávid így felelt a filiszteusnak: Te karddal, lándzsával és dárdával jössz ellenem, de én a Seregek Urának, Izráel csapatai Istenének a nevében megyek ellened, akit te kicsúfoltál” (1Sámuel 17:45).

„Nevedhez méltóan dicsérnek a föld kerekiségén, Istenünk, jobbod csupa igazság” (Zsoltár 48:10).

„Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében” (János 1:12).

És végül:

„Ti azért így imádkozzatok:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,

szenteltessék meg a te neved,

jöjjön el a te országod,

legyen meg a te akaratod,

amint a mennyben,

úgy a földön is...” (Máté 6:9, 10).

Természetesen Istennek is számos különböző neve van, amelyek mind-mind más-más oldalát tükrözik a jellemének, a szövetségének, valamint az Ő ígéretének, hogy gondoskodik mindenről, ami szükséges üdvösségünkhöz. E szeminárium alkalmával néhányat ezek közül a nevekből és tulajdonságokból fogunk megvizsgálni, és megnézzük, hogyan gazdagíthatják meg az imádságainkat.

Az idő korlátozott volta miatt nem tudunk minden lehetőséget áttekinteni; körülbelül két hétre elegendő neveket és tulajdonságokat nézünk majd át, amelyeket te magad is kipróbálhatsz. Ha pedig többre vágysz – és reméljük, hogy így lesz –, a mellékelt anyagban találsz egy honlapot, ahol ingyenesen elérheted a harmincnapos programot (angol nyelven – a fordító).

Szeretnénk, ha most **legfeljebb öt főből álló csoportokba** oszlanátok.

(Adj nekik időt, hogy leüljenek és kialakuljanak a csoportok!)

Kérlek, ezután menjetek körbe a csoportban, és mindenki mondja el a nevét, valamint ossza meg a többiekkel, amit tud a névnek jelentéséről, illetve arról, hogyan választották ki számára a szülei a nevet.

(Adj 4–5 percet erre a tevékenységre!)

Most kérlek, vegyétek elő a kiosztott anyagot!

VAGYOK

Amikor Mózes találkozott Istennel a csipkebokorban, az Úr így szólt hozzá: mondd el Izráel gyermekei számára, hogy az én **„VAGYOK” küldött engem** (lásd 2Mózes 3:14). Ez a név az **abszolút, önálló, teljes létező** nevét jelenti. Jézus is számos „Én vagyok” kijelentést tett, hogy felfedje önmagát, mint Istent, például: „Én vagyok az élet kenyere” (Jn 6:35). Az **ÉN VAGYOK** a múlt, a jelen és a jövő.

Ahogy a gyermekeknek szóló történetben említettük, a **„VAGYOK” mindig van**. Isten mindig jelen volt a múltban; most is itt van; és hála az Úrnak a jövőben is velünk lesz. Érdekes módon Jelenések 1:4-8 hasonlóan utal Istenre: „aki van, és aki volt, és aki eljövendő”.

A csoportokban most szánjatok kb. **hét percet**, hogy beszéljétek arról, mit jelent számotokra ez a név. Nézzétek meg a javasolt igehelyeket, és bármelyik más igeverset, ami eszetekbe jut, ami az **ÉN VAGYOK** kifejezésre utal. Ha úgy érzitek, vegyétek sorra a lehetőséget azzal kapcsolatban, hogy **imádkozzatok az ÉN VAGYOK név és gondolat alkalmazásával**.

- **Igehelyek:** 2Mózes 3:13-15; János 10:7-11; 14:6
- **Imádság példa:** „Te vagy a Hatalmas ÉN VAGYOK, az egyedüli, a tökéletesen önálló Létező. Köszönöm, hogy Benned találok meg mindent, amire szükségem van.”

(Amikor letelik a hét perc, hívjátok vissza a csoportokat. Kérdezzétek meg, van-e valakinek kérdése, vagy szeretne-e megosztani új felismerést az imádságról és az ÉN VAGYOK kifejezésről!)

Kérlek, most pedig nézzétek meg a **kézikönyv következő szakaszát**.

Mindenható

Isten Mindenható. Ő szólt és minden létrejött, minden – minden mikroorganizmus, minden belélegzett levegő – általa tartatik fenn. Neki semmi sem lehetetlen.

- **Bibliaversek:** Zsoltárok 33,6-9; Jeremiás 32,17; Kolossé 1,17
- **Imádság:** „Te vagy a Mindenható Isten. Adj nekem hitet és bátorságot, hogy bizalommal támaszkodjak végtelen erejére, tudva, hogy Veled semmi sem lehetetlen.”

Szeretnénk, ha ugyanígy gyakorolnátok ezt is, mint az „ÉN VAGYOK” névvel tettétek. Ez segít abban, hogy megtapasztaljátok és jobban megértsétek, miként gazdagíthatják imádságaitokat az Isten nevei. Ez talán könnyebb feladat, hiszen Isten mindenhatóságára könnyű gondolni.

De hogyan tudnád beépíteni ezt a saját imádságodba? Talán az istentiszteleti dicsőítés idejében? Vagy amikor hálát adsz neki mindazért, amit teremtett és fenntart?

(Az idő függvényében érdemes lehet, ha a csoportok maguk választhatják ki, melyik Isten-nevet vagy tulajdonságot szeretnék megvitatni és imádkozásukkal átélni. Álljatok meg időnként, és kérdezzétek meg a résztvevőket, milyen felfedezéseket tettek és miként gondolják, hogy ezt a gondolatot a saját, személyes imádságaikban tovább tudják használni!)

*Kérjétek a csoport tagjait, hogy adjanak ötleteket Isten neveire vagy tulajdonságaira, amelyeket már használtak, vagy amelyek eszükbe jutnak, hogy saját imádságaikhoz felhasználhassák! Javasoljatok hozzá igehelyeket is, amelyek ehhez a névhez kapcsolódhatnak! Hangsúlyozzátok, hogy ez **nem azt jelenti, hogy ez az egyetlen módja az imádságnak**. Ez pusztán egy javaslat, amely gazdagíthatja és változatossá teheti az imádságaikat, amikor így szeretnék megszólítani Istent.*

*Mondjátok el a résztvevőknek, hogy ez a program a **The Navigators International** munkája, és a mellékelt kézikönyvön szereplő weboldalon további neveket és javaslatokat találhatnak az imádság gyakorlásához. Ez a szeminárium csupán **bevezetés** ebbe a módszerbe.*

—vége a szemináriumnak—

Imádkozás Isten neveivel

(Ez már nem pusztán „neveken keresztüli imádkozás”, hanem a személyes, lelki odafordulást, az Isten jellemének és hatalmának tudatos felidézését is kifejezi.)

VAGYOK

Amikor Mózes találkozott Istennel a csipkebokorban, az Úr így szólt hozzá: mondja el Izráel gyermekei számára, hogy az én „**VAGYOK**” küldött engem (lásd 2Mózes 3:14). Ez a név az **abszolút, önálló, tökéletes létező** nevét jelenti. Jézus is számos „Én vagyok” kijelentést tett, hogy felfedje önmagát mint Istent, például: „Én vagyok az élet kenyere” (Jn 6:35). Az **ÉN VAGYOK** a múlt, a jelen és a jövő.

- **Igehelyek:** 2Mózes 3:13-15; János 10:7-11, 14:6
- **Imádság:** „Te vagy a Hatalmas VAGYOK, az egyedüli, a tökéletesen önálló és Létező Atya. Köszönöm, hogy Benned találok mindent, amire szükségem van.”

MINDENHATÓ

Isten mindenható. Ő szólt és minden létrejött és minden – minden mikroorganizmus, minden belélegzett levegő – általa tartatott fenn. Neki semmi sem lehetetlen.

- **Igehelyek:** Zsoltárok 33:6-9; Jeremiás 32:17; Kolossé 1:17
- **Imádság:** „Te vagy a Mindenható Isten. Adj nekem hitet és bátorságot, hogy bizalommal támaszkodjak végtelen erődre, tudva, hogy Veled semmi sem lehetetlen számomra.”

HATALMAS TEREMTŐ

Isten teremtett mindent – elválasztotta a világosságot a sötétségtől, a szárazföldet a vizektől, a nappalt az éjszakától. Ő mindenk felett álló, hatalmas és erős. Felsőbbrendű hatalmát, uralmát és hűségét a szövetségi kapcsolatában mutatja meg neked.

- **Igehelyek:** 1Mózes 1–2; Ézsaiás 40:28; János 1:1-5.
- **Imádság:** „Hatalmas Teremtő, elámít, hogy Te, aki a Napot, a Holdat és a csillagokat teremtetted, mégis kapcsolatot akarsz tartani velem is. Köszönöm szépen! Segíts, hogy mindennap észrevegyem szépségedet a világban!”

SZERETET

Isten szeretete olyan hatalmas, hogy egyetlen Fiát adta, hogy közösségbe hozza velünk magát. Isten szeretete nem csupán a világot öleli át, hanem bensőségesen és személyesen téged is.

- **Igehelyek:** Zsoltár 13:5; János 3:16-17; 1n 4:7-10.19
- **Imádság:** „Uram, szereteted határtalan és önzetlen. Segíts, hogy bízni tudjak hűséges szeretetemben, különösen akkor, amikor kísértést érzek, hogy a saját tettemben bízzak! Taníts meg, hogyan szeressek másokat úgy, ahogyan először Te szeretted engem!”

ATYA ISTEN

Jézus azt tanítja, hogy az imádság azzal kezdődik, hogy Istenhez, mint Atyához fordulunk (lásd Mt 6:9). A Szentlélek emlékeztet bennünket arra, hogy Isten gyermekei vagyunk, és hozzá kiálthatunk „**Abbá Atyám**” szavakkal – egy bensőséges aráni kifejezés, amely olyan, mint az „Édesapa”. A világ Teremtője törődik veled.

- **Igehelyek:** Zsoltárok 68:5-6; Lk 11:1-4; Róma 8:15-17
- **Imádság:** „Atya Isten, köszönöm szépen, hogy gyermekednek nevezel engem. Segíts meglátni, hogy mindig gondoskodsz rólam, ahogyan egy szülő a gyermekéről. Függetlenül attól, hogyan mutatta meg földi édesapám a Te szeretetedet, taníts meg élni azzal a kiváltsággal és joggal, hogy a Te gyermeked és örökösöd vagyok.”

GYÓGYÍTÓ ÚR

Csak az Úr képes megtört lelkünket meggyógyítani és ezt a gyógyulást Fia, Jézus Krisztus által adja meg nekünk.” Az evangélium fizikai, erkölcsi és lelki gyógyulást nyújt minden embernek.

- **Igehelyek:** 2Mózes 15:22-26; Zsoltár 103:1-5; Mt 8:16-17
- **Imádság:** „Istenem, köszönöm szépen, hogy Te vagy a Gyógyító Úr. Mutasd meg, hol van szükségem gyógyulásra és kérlek, vezesd lépteimet a Te gyógyító terved felé! Taníts meg, hogyan lehetek részese én is a világ gyógyításának a helyi közösségemben is!”

IGAZSÁG LELKE

Jézus elmondta tanítványainak, hogy amikor Ő eltávozik, az Atya elküldi a Szentlelket, aki minden igazságra el fogja vezetni őket.

- **Igehelyek:** János 14:16-17; 15:26; 1Jn 5:6
- **Imádság:** „Igazság Lelke, köszönöm szépen, hogy Te vagy minden igazság Forrása. Beszélj tovább a szívemhez és tanácsolj engem, amikor összezavarodom és világosságra van szükségem! Emlékeztess mindig arra, hogy ki vagy Te, és ki vagyok én a Te Szavad szerint!”

GONDVISELŐ ÚR

Tudom, ahogyan tegnap gondoskodtál rólunk, úgy fogsz ma és holnap is. Megadod a bűntől való szabadulást „...hamu helyett fejdíszot adok Sion gyászolóinak, gyászsfátyol helyett illatos olajat, csüggedés helyett örömeiket” (Ézsaiás 61:3), és örök polgárságot a Te országodban mindazoknak, akiket befogadtál.

- **Igehelyek:** 1Mózes 22:9-14; Máté 6:28-30; Filippi 4:19
- **Imádság:** „Gondviselő Úr! Te vagy mindennap a csodálatos gondviselés Istene. Átadom Neked minden aggodalmamat, miközben azon gondolkozom, hogyan teljesíted a szükségleteimet. Kérlek, emlékeztess arra, hogyan gondoskodtál rólam már korábban is!”

SZENT

Isten szentsége nem csupán a tökéletességünk legjobb képét jelenti. Ő teljesen, legfelsőbb mértékben tiszta és feddhetetlen. Szentsége elkülönül mindentől, egyedülálló és felfoghatatlan.

- **Igehelyek:** Ézsaiás 6:1-3; 1Péter 1:13-16; Jelenések 4:8-11
- **Imádság:** „Szent Isten, szeretnék szentté lenni a Te véred érdeme által, kérlek, fedj be engem a Te igazságoddal.”

MINDENTUDÓ

Isten mindentudó. Végtelen tudása minden lehetséges információt magában foglal, ami a jelenben létezik, ami a múltban létezett, vagy a jövőben létezni fog.

- **Igehelyek:** Zsoltár 103:14; 139:1-6; 1 János 3:20
- **Imádság:** „Uram, ismersz engem, életemet, múltamat, jelenemet és jövőmet. Segíts, hogy bízni tudjak Benned minden körülményben!”

ÚR, MESTER

Minden embernek el kell ismernie, hogy Isten szolgálja vagyunk. Istennek joga van uralkodni az életünk felett.

- **Igehelyek:** 2Sámuel 7:18–20; Zsoltár 16:2; Jn 13:12-17
- **Imádság:** „Mester! Mutasd meg, hogyan lehetek szolgáló vezető azoknak, akik körülöttem vannak!”

MINDENÜTT JELENLEVŐ

Isten mindenütt jelen van, közel mindenkinek.

- **Igehelyek:** Zsoltár 139:7-12; Jeremiás 23:23-24; Máté 28:20
- **Imádság:** „Köszönöm, Uram, hogy közel vagy mindenkinek és hogy a Te segítségével mindenütt jelen van a szükség idején” (Zsoltár 46:1).

MINDENHATÓ ISTEN

Isten mindenben elégséges, mert Ő minden áldás forrása. Ővele minden lehetséges.

- **Igehelyek:** 1Mózes 17:1-2; Zsoltár 8; Máté 19:26
- **Imádság:** „Mindenható Istenem, Uram! Olyan öröm számomra, hogy Nálad semmi sem lehetetlen!”

AZ ELSŐ ÉS UTOLSÓ

Jézus felfedi magát, mint Aki az Alfa és az Omega, a görög ábécé első és utolsó betűje. Ez azt jelzi, hogy Ő mondta ki az első szót a világ teremtésekor, és Ő fogja kimondani az utolsót, amikor megújítja a világot. Jézus minden pillanatban munkálkodik az életünkben és a világunkban.

- **Igehelyek:** Ézsaiás 48:12; Filippi 1:6; Jelenések 22:13
- **Imádság:** „Uram, Te vagy az ____ és az ____! (Mondjátok ki a saját nyelvetek első és utolsó betűjét.) Életem a Te kezében van. Hiszem és tudom, hogy Te fogod kimondani az utolsó szót az életemben!”

További Isten-neveket és információkat a *The Navigators* weboldalán találhattok.⁵

⁵ “Names and Attributes of God,” Bringing Friends on the Journey, The Navigators, <https://www.navigators.org/disciplemaking/adm1/names-and-attributes-of-god/>; also see Ellen G. White, *Jesus, Name Above All Names* (Nampa, ID: Pacific Press®, 2020) and “The Names of God,” My Daily Walk With Jesus, Women’s Ministries, <https://women.adventist.org/the-names-of-god?searchsite=women.adventist.org&ref=on-site-search&searchterm=Names+of%20God>.